

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/106/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125207203
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125207203.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX B. právne zastúpený: JUDr. Dáša Komková, advokátka, so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, IČO: 34 904 620 proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozska 2, 821 09 Bratislava-Ružinov, IČO: 35 724 803 právne zastúpený: Advokátska kancelária Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozska 2, 821 09 Bratislava-Ružinov, IČO: 53 255 739 o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky č. XXXXXXXX, zo dňa 29.9.2008, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Určuje, že zmluvné podmienky uvedené v

Ř Zmluve o poskytnutí rýchlej pôžičky č. XXXXXXXX, zo dňa 29.9.2008

- v časti IX. Klient, v časti, v znení:

„Ďalej prehlasujem, že som sa pred podpísaním Zmluvy oboznámil s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej ako VOP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, prevzal som ich, súhlasím s nimi, nemám k nim žiadne výhrady a zaväzujem sa ich dodržiavať.“

- v časti IX. Klient, v časti, v znení:

„Prehlasujem, že súhlasím so Zmluvnou pokutou a Sankčným úrokom prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas, ako aj s tým, že Spoločnosť má možnosť účtovať si kompenzáciu ušlých výnosov.“

- v časti IX. Klient, v časti, v znení:

„Svojím podpisom prejavujem súhlas s tým, že v prípade, ak si nespĺním svoj záväzok splácať Pôžičku v stanovených termínoch Splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti Pôžičky podľa tejto Zmluvy, aby Consumer Finance Holding, a.s. bola oprávnená požadovať od môjho zamestnávateľa vykonávať zrážky zo mzdy a iných príjmov až do doby úplného splatenia Zabezpečovanej pohľadávky Consumer Finance Holding, a.s. voči mne. Výška zrážok zo mzdy a z iných príjmov bude zodpovedať výške Splátok podľa tejto Zmluvy. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy a z iných príjmov je táto Zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“

- v časti IX. Klient, v časti, v znení:

„Súhlasím, aby Consumer Finance Holding, a.s. v zmysle zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov poskytla moje osobné údaje a údaje uvedené v tejto Zmluve (ďalej len „údaje a informácie“) aj svojej ovládajúcej osobe Všeobecnej úverovej banke, a.s. (VÚB, a.s.) ako aj jej dcérskym spoločnostiam, spoločnosti Intesa Sanpaolo, Taliansko za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality mne poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VÚB, a.s., a to v rozsahu údajov uvedených v tejto žiadosti na dobu 10 rokov od podpisu žiadosti, pričom som oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok. Potvrdzujem dobrovoľnosť tohto súhlasu.“

Ř vo Všeobecných obchodných podmienkach k Zmluve o poskytnutí rýchlej pôžičky č. XXXXXXX, zo dňa 29.9.2008

- v čl. 6. Podmienky splácania, bod 6.7 v znení:

„Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať evidenčné číslo uvedené v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve. Neuvedenie správneho variabilného symbolu na príkaze k platbe sa považuje za neuhradenie Splátky so všetkými následkami s tým spojenými.“

- v čl. 9. Priradenie platieb a započítanie, bod 9.1, v znení:

„Klient určuje, že akákoľvek peňažná čiastka Klienta zaplatená v prospech Spoločnosti sa započítava voči pohľadávkam Spoločnosti v poradí určenom podľa uváženia Spoločnosti.“

- v čl. 9. Priradenie platieb a započítanie, bod 9.2, v znení:

„Spoločnosť je oprávnená započítať pohľadávky Spoločnosti voči pohľadávkam Klienta aj vtedy ak niektorá pohľadávka Spoločnosti ešte nie je splatná, bola premlčaná alebo ju nemožno uplatniť na súde.“

- v čl. 12. Poplatky, pokuty, sankčné úroky, bod 12.2 a bod 12.3 v znení:

„Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky. V ten deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou. V prípade omeškania s úhradou jednotlivých Splátok je Klient povinný uhradiť Spoločnosti okrem Zmluvnej pokuty i Sankčný úrok vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania. Sankčný úrok je splatný na výzvu Spoločnosti.“

- v čl. 12. Poplatky, pokuty, sankčné úroky, bod 12.5 v znení:

„Súčasťou pohľadávky Spoločnosti voči Klientovi sú aj náklady vynaložené Spoločnosťou na zabezpečenie mimosúdneho vymáhania pohľadávky.“

- v čl. 15. Všeobecné ustanovenia, bod 15.2 v znení:

„Spoločnosť je oprávnená akékoľvek svoje práva zo Zmluvy úplne alebo z časti previesť a/alebo postúpiť úplne alebo z časti pohľadávky Spoločnosti zo Zmluvy na tretiu osobu bez súhlasu Klienta.“

- v čl. 15. Všeobecné ustanovenia, bod 15.22 v znení:

„Klient súhlasí s tým, aby všetky jeho hovory s call centrom Spoločnosti boli nahrávané a uchovávané po dobu 10 rokov od uskutočnenia telefonického hovoru a v prípade potreby použité ako dôkaz v súdnom alebo arbitrážnom konaní.“

- v čl. 15. Všeobecné ustanovenia, bod 15.24 v časti, v znení:

„Klient a Povinný na jednej strane a Spoločnosť na strane druhej (Strany) sa dohodli, že všetky spory vzniknuté zo Zmluvy a/alebo Zmluvy o zabezpečení a v súvislosti s ňou budú riešené dohodou Strán. Ak nedôjde k dohode podľa predchádzajúcej vety akýkoľvek spor, nárok alebo rozpor vzniknutý zo Zmluvy a/alebo Zmluvy o zabezpečení alebo v súvislosti s ňou (vrátane všetkých otázok týkajúcich sa jej existencie, platnosti alebo ukončenia) budú rozhodované Stálym Rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie alebo Rozhodcovským súdom pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o. alebo Rozhodcovským súdom pri Slovenskej arbitrážnej komore, s.r.o. alebo príslušným všeobecným súdom.“ sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou došlou súdu dňa 08.09.2025 sa žalobca domáhal určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a určenia neprijateľnosti 12 zmluvných podmienok uvedených v Zmluve o poskytnutí pôžičky zo dňa 29.09.2008 a súvisiacich Všeobecných obchodných podmienkach.

1.1. Jednotlivé zmluvné podmienky a odôvodnenie žalobcu budú uvedené v ďalšom texte.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a jeho vyjadrenie bude uvedené v ďalšom texte.

3. Podľa Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy

§ 53 ods. 1 - Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

§ 53 ods.5 - Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa Civilného sporového poriadku

§ 298 ods.1 - Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná obchodníkom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

§ 298 ods.2 - Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie obchodníkovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

4. Jednotiaci dôvod neprijateľnosti všetkých namietaných zmluvných podmienok.

Zmluva, Podmienky k zmluve a Všeobecné obchodné podmienky sú písané písmom o veľkosti 1 mm. Podmienky k zmluve sú v 2 stĺpcoch po 107 riadkov, spolu 214 riadkov. VOP sú uvedené v 3 stĺpcoch. Každý stĺpec má nie menej ako 147 riadkov, teda na jednej strane je riadkov nie menej ako 441. Z hľadiska žalovaným zvolenej úpravy sú tieto zmluvné dojednania nezrozumiteľné, je ich takmer nemožné prečítať bez pomôcok na zväčšovanie textu a nie je ich možné prečítať ako celok naraz. Len pre zaujímavosť vyhlásenie klienta a VOP sú písané nasledujúcim spôsobom –

Zmluva a VOP dojednania sú písané písmom o veľkosti 1 mm. VOP sú uvedené v 3 stĺpcoch. Každý stĺpec má nie menej ako 147 riadkov, teda na jednej strane je riadkov nie menej ako 441. Z hľadiska žalovaným zvolenej úpravy sú tieto zmluvné dojednania nezrozumiteľné, je ich takmer nemožné prečítať bez pomôcok na zväčšovanie textu a nie je ich možné prečítať ako celok naraz.

Bolo by zaujímavé poznať názor žalovaného, ak by mu bol zo súdu doručený rozsudok v podobnom formáte.

Súd tieto zmluvné dojednania považuje za neplatný právny úkon a v rámci právnej argumentácie tohto záveru poukazuje na

- rozhodnutie Finančného arbitra ČR registračné číslo 76/SU/2012: „Pokud jde o posouzení formálních náležitostí Smlouvy o úvěru, finanční arbitr při zkoumání Smlouvy o úvěru shledal, že Instituce tuto smlouvu koncipovala, vyjma označení jednotlivých částí Smlouvy o úvěru a identifikačních údajů smluvních stran, do dvou sloupců za využití typu bezpatkového písma z rodiny Arial, ve velikosti odpovídající zhruba 5,5 typografického bodu. Finanční arbitr provedením jednoduchého měření zjistil, že velká písmena abecedy dosahují velikosti menší než 2 mm a malá písmena abecedy, jimiž je psána většina textu, pak mnohdy až o polovinu méně. Z předložených dokumentů finanční arbitr dále zjistil, že tato miniaturní písmena o velikosti pohybující se kolem 1 milimetru jsou vytištěna na barevném podkladě. Samotný text Smlouvy o úvěru čtenáři splývá, neboť v textu nejsou užity prakticky žádné zvýrazňující prvky jako je například kurzíva, tučná písmena nebo kapitálky (vyjma označení oddílů a článků Všeobecných obchodních podmínek). Všeobecné obchodní podmínky navíc postrádají výraznější vizuálně dělicí prvky, což nápadně ztěžuje orientaci a pochopení textu.

Finanční arbitr při zkoumání Smlouvy o úvěru, která při zvolené velikosti a typu písma představuje bez Úvěrových produktů poskytovatele šest hustě zaplněných stran textu na jiném než bílém podkladě, shledal, že Smlouva o úvěru je prakticky nečitelná pouhým okem, text není možné přečíst najednou a udržet při tom koncentraci tak, aby čtenář pochopil její obsah a veškeré důsledky ze Smlouvy o úvěru pro něj plynoucí. Finanční arbitr konverzí textu obdobného rozsahu do běžně užívaného formátu, s přihlédnutím k doporučenému formátu pro formální písemnosti (srov. například normu ČSN 01 6910 11 Úprava písemností zpracovaných textovými editory z roku 2007, která stanoví, že obchodní písemnosti se mají psát písmem o velikosti alespoň 10 typografických bodů), zjistil, že text Smlouvy o úvěru by v takovém formátu (za využití písma Times New Roman, velikost písma 12 typografických bodů, text bez sloupců) vydal na zhruba čtyřnásobný počet stran, tj. na 24 stran.

Navíc v podmínkách, kdy čtenář například nemá možnost Smlouvu o úvěru studovat za přímého denního světla, nelze Smlouvu o úvěru bez využití pomůcek, jako jsou brýle, lupa či zdroj umělého osvětlení, a bez dostatečné časové rezervy přečíst vůbec. Finanční arbitr pro úplnost doplňuje, že jemu čtení písemností obecně nezpůsobuje žádné potíže, na čtení písemností nepotřebuje brýle a pro zkoumání Smlouvy o úvěru si vytvořil ideální podmínky (prostorové i časové), přesto mu čtení Smlouvy o úvěru působilo velké obtíže a přesvědčil se rovněž o tom, že při zhoršení světelných podmínek je Smlouva o úvěru skutečně

prakticky nečitelná. Shora uvedené posouzení není, jak je rozvedeno dále, neodůvodněným či snad účelovým, neboť i obecné soudy se jím zabývají, v neposlední řadě i Nejvyšší soud České republiky, který například ve svém rozhodnutí ze dne 29. 6. 2010, sp. zn. 23 Cdo 1201/2009, konstatoval, že [p]ro standardní adhezni smlouvy je typický dlouhý nepřehledný text psaný miniaturním, jen obtížně čitelným písmem, popřípadě dokonce jen odkaz na takto pojaté obchodní podmínky.

Nemožnost určitý text přečíst bez vynaložení zvláštního úsilí a bez využití zvláštních pomůcek, by byla sama o sobě dostačujícím důvodem pro konstatování neplatnosti Smlouvy o úvěru pro její nesrozumitelnost, jelikož platí, že právní úkon je nesrozumitelný, jestliže jednatel po jazykové stránce nedosáhl v důsledku vadného slovního či jiného zprostředkování (rozuměj ve zkoumaném případě vizuálního zpracování) jasného vyjádření vůle (srov. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2010, sp. zn. 23 Cdo 2942/2009). Ke shodnému závěru došel například Vrchní soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 7. 9. 2011, sp. zn. 103 VSPH 84/2011.“

- rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/61/2017 - Pritom „Zmluvné dojednania“ vytlačené na druhej strane (rube) vyššie uvedenej žiadosti, ktoré sú absolútne nečitateľné, sú písané veľmi drobným písmom, veľkosť písma nedosahuje ani 1 milimeter, preto takéto zmluvne dojednania nemožno považovať za platné a za vzájomne účastníkmi riadne dohodnuté, pretože dlžníkovi (spotrebiteľovi) ich obsah nemohol byť ani známy z uvedených dôvodov. Spôsob resp. formu v akej boli spotrebiteľovi veriteľom tieto zmluvné dojednania ponúknuté (prezentované) treba považovať za nekalú obchodnú prax a na takéto zmluvné dojednania súd nemôže vôbec prihliadať.

- rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/320/2013 - Neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka môže byť nielen obsah konkrétneho zmluvného dojednania spotrebiteľského záväzku, ale aj spôsob jeho formálneho vyjadrenia, zahrňujúci nekalé praktiky dodávateľa v procese uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy. Súdy správne a v súlade s § 153 ods. 4 OSP určili neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v predmetnej spotrebiteľskej zmluve. Zmluvné podmienky, uvedené v úverových podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy sú neprijateľné ako celok už len z toho dôvodu, že sú z hľadiska veľkosti písma voľným okom prakticky nečitateľné a zároveň bolo reálne nemožné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť s takto písomným textom. V dôsledku určenia absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi, sú neplatné všetky jej dojednania, vrátane zmluvných podmienok, ktorých neprijateľnosť správne určil prvostupňový súd.

4.1. Na možnú námietku žalovaného, že veľkosť písma v čase uzavretia zmluvy právnym predpisom stanovená nebola, poukazuje súd na Slovenskú technickú normu STN 01 6910 s názvom „Pravidlá písania a úpravy písomností“, podľa ktorej – Pri písaní pomocou textových editorov sa odporúča stojaté písmo veľkosti 12 bodov. V čase podpisu spornej zmluvy bol účinný aj § 37 ods.2 OZ - Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

4.2. Zo strany žalobcu nebolo tvrdené, že uvedené zmluvné dojednania boli dané spotrebiteľovi na preštudovanie vopred v dostatočnom časovom predstihu a že jeho zmluvná voľnosť bola skutočná a vedomá. Ak boli tieto dojednania ako obvykle odovzdané spotrebiteľovi pri podpise zmluvy, potom je daná neprijateľnosť zmluvnej podmienky aj podľa § 53 ods.4 písm.a) OZ - Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

4.3. Napriek vyššie uvedenému záveru sa súd vyjadrí aj k jednotlivým zmluvným podmienkam.

5. Zmluvná podmienka uvedená v časti IX. Klient, v časti, v znení:

„Ďalej prehlasujem, že som sa pred podpísaním Zmluvy oboznámil s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej ako VOP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, prevzal som ich, súhlasím s nimi, nemám k nim žiadne výhrady a zaväzujem sa ich dodržiavať.“

Tvrdenie žalobcu: Uvedená zmluvná podmienka je neprijateľná z dôvodu, že v rozpore s požiadavkou dobrej viery zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa. Uvedenou zmluvnou podmienkou sa na spotrebiteľa v rozpore s § 53 ods. 4 písm. l) OZ neprijateľne prenáša dôkazné bremeno, ktoré má podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, niesť účastník konania, a to v otázke oboznámenia sa s úverovými podmienkami. Z uvedených dôvodov je takéto dojednanie neprijateľné, pretože si tým zhoršujem svoje zmluvné postavenie ako to predpokladá § 54 ods. 1 OZ v súvislosti s § 52 ods. 2 a § 39 OZ. Navyše, nejde o jej individuálne dojednanie a ide o stav podľa § 53 ods. 2 OZ.

Tvrdenie žalovaného: Žalovanému nie je zrejmé, ako by mohlo toto ustanovenie na žalobcu akokoľvek prenášať dôkazné bremeno, ako tvrdí žalobca v podanej žalobe. Predmetným zmluvným ustanovením sa neukladá žalobcovi ako spotrebiteľovi žiadna povinnosť niesť dôkazné bremeno, čo

nepochybne potvrdzuje napr. aj Mestský súd Bratislava IV v nižšie citovanom rozhodnutí sp. zn. B3-62Csp/10/2022-90 zo dňa 08.02.2024. Žalovanému tak nie je zrejmé, akým iným spôsobom by mal veriteľ pri uzatváraní zmluvy overiť či dlžník - spotrebiteľ všetkému buď v zmluve, alebo v obchodných podmienkach či cenníku porozumel. V prípade, ak by uvedené zmluvné ustanovenie v zmluve absentovalo, veriteľ by predsa stratil akýkoľvek dôkaz o tom, že spotrebiteľ bol naozaj s obchodnými podmienkami a cenníkom oboznámený, že s nimi súhlasí, že ich prevzal alebo mu boli zaslané. Ak by súd ustanovil, že takéto zmluvné ustanovenie považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, veriteľa by tak dostal do situácie, kedy by nevedel oboznámenie a odovzdanie akýchkoľvek dokumentov spotrebiteľovi riadne preukázať, čím by mu do budúcnosti odňal možnosť uniesť dôkazné bremeno, čo je v právnom štáte absolútne neprípustné. Takéto zmluvné ustanovenie je štandardnou súčasťou všetkých spotrebiteľských zmlúv a je plne akceptované všeobecnými súdmi Slovenskej republiky (vrátane krajských súdov a rovnako aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky). Toto ustanovenie na spotrebiteľa neprenáša dôkazné bremeno. Preukázanie oboznámenia ostáva na dodávateľovi a dôkazom je práve podpis spotrebiteľa, ktorého jedinou predzmluvnou povinnosťou bolo podrobne sa oboznámiť s jednotlivými ustanoveniami zmluvy. Priemerný a zodpovedný spotrebiteľ, ktorému prináleží súdna ochrana by určite nekonal absolútne ľahostajne a zmluvu nepodpisal bez podrobného oboznámenia sa so všetkými jej súčasťami, ktoré sú v zmluve jasne a zrozumiteľne označené.

Rozhodnutie súdu: Rovnaká zmluvná podmienka obsiahnutá tiež v zmluve pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding, a.s. bola za neprijateľnú už opakovane vyhlásená. Stalo sa tak napr. v rozsudku OS Prešov sp. zn. 18Csp/85/2023 zo dňa 29.01.2024 s nasledujúcim odôvodnením - „28. V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu Zmluvy o úvere zo dňa 04.12.2007, žalobca v tomto právnom úkone potvrdil, že sa oboznámil s obchodnými podmienkami, súhlasil s ich obsahom, prijal návrhy v nich predložené a potvrdil ich prevzatie. Týmto dojednaním sa žalovaný bez akýchkoľvek pochybností snažil preniesť dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy na spotrebiteľa. Navyše v tomto ustanovení úverovej zmluvy žalobca prijal bližšie nešpecifikované návrhy v nich predložené a zároveň potvrdil ich prevzatie. Takéto skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práva na súde a u iných štátnych orgánov, nakoľko spotrebiteľ už len v dôsledku takejto zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Existuje preto nezanedbateľné nebezpečenstvo, že dojednaná zmluvná podmienka ovplyvní spotrebiteľa pri uplatňovaní jeho práv, resp. môže u spotrebiteľa vyvolať dojem, že sa nemôže dovolávať súdnej ochrany, keďže platí domnienka, že si zmluvné podmienky prečítal a porozumel im, a to aj vo vzťahu k prijatiu bližšie nešpecifikovaných návrhov a vyslovil s nimi súhlas, v dôsledku čoho spotrebiteľ už len z tohto dôvodu môže byť odradený od prípadného podania žalôb, podnetov alebo návrhov súdom či štátnym orgánom. Takáto zmluvná podmienka je tak neprijateľná podľa generálnej klauzuly vyplývajúcej z ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. 29. Okrem toho, Občiansky zákonník účinný od 01.01.2008 v ust. § 53 ods. 4 písm. l) za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považoval i ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana. Na iné vyhodnotenie takejto neprijateľnej podmienky nie je dôvod ani u zmlúv uzatvorených pred 31.12.2007. Občiansky zákonník účinný do 31.12.2007 len demonštratívne menoval niektoré neprijateľné podmienky a teda charakter neprijateľných podmienok mohli mať iné podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Občiansky zákonník s takýmito neprijateľnými podmienkami spôsobujúcimi značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v ust. § 53 vždy spájal sankciu neplatnosti.“ (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp 46/2021 z 13.12.2021).

Keďže žalovaný si v inom konaní prijateľnosť zmluvnej podmienky neobhájil, nemá súd dôvod sa od citovaného rozsudku odkloniť.

6. Zmluvná podmienka uvedená v časti IX. Klient, v časti, v znení:

„Prehlasujem, že súhlasím so Zmluvnou pokutou a Sankčným úrokom prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas, ako aj s tým, že Spoločnosť má možnosť účtovať si kompenzáciu ušlých výnosov.“

Tvrdenie žalobcu. Z rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 18Csp/85/2023, zo dňa 29.1.2024 citujem:

34. Uvedené dojednanie vyjadrovalo súhlas spotrebiteľa so zmluvnou pokutou, avšak samotná spotrebiteľská zmluva dojednanie o zmluvnej pokute neobsahovala. Zmluvná pokuta bola

zakomponovaná do všeobecných obchodných podmienok na vopred pripravenom tlačive, teda dodávateľ uvedenú podmienku so spotrebiteľom individuálne nedojednal. V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, zásadne nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis (porov. rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 5Csp/4/2022).

Tvrdenie žalovaného. Bez vyjadrenia.

Rozhodnutie súdu. Rovnaká zmluvná podmienka obsiahnutá tiež v zmluve pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding, a.s. bola za neprijateľnú už opakovane vyhlásená. Stalo sa tak napr. v rozsudku OS Prešov sp. zn. 18Csp/85/2023 zo dňa 29.01.2024 s odôvodnením uvedeným v tvrdení žalobcu.

Keďže žalovaný si v inom konaní prijateľnosť zmluvnej podmienky neobhájil, nemá súd dôvod sa od citovaného rozsudku odkloniť.

7. Zmluvná podmienka uvedená v časti IX. Klient, v časti, v znení:

„Svojím podpisom prejavujem súhlas s tým, že v prípade, ak si nesplním svoj záväzok splácať Pôžičku v stanovených termínoch Splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti Pôžičky podľa tejto Zmluvy, aby Consumer Finance Holding, a.s. bola oprávnená požadovať od môjho zamestnávateľa vykonávať zrážky zo mzdy a iných príjmov až do doby úplného splatenia Zabezpečovanej pohľadávky Consumer Finance Holding, a.s. voči mne. Výška zrážok zo mzdy a z iných príjmov bude zodpovedať výške Splátok podľa tejto Zmluvy. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy a z iných príjmov je táto Zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa § 551 Občianskeho zákonníka.

Tvrdenie žalobcu. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je priamo včlenená do podmienok uvedených v Zmluve. Takéto zmluvné dojednanie vytvára hrubú nerovnováhu medzi stranami zmluvy, v neprospech spotrebiteľa, pričom spotrebiteľovi hrozí, že aplikáciou predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy mu dôjde k vzniku priamej majetkovej škody vo forme mesačnej zrážky zo mzdy. Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy totiž nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve. Závažnosť a dopady aplikácie dohody o zrážkach zo mzdy na spotrebiteľa sú tak nepriaznivé, že si vyžadujú osobitné dojednanie a nie zakomponovanie dohody o zrážkach zo mzdy do podmienok spotrebiteľskej zmluvy tak, aby unikli pozornosti spotrebiteľa, čo už mnohokrát judikovali aj sudy SR.

Tvrdenie žalovaného. Žalovaný má za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje legálny zabezpečovací inštitút podľa ust. § 551 OZ, pri výkone ktorého zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia (napr. podľa Exekučného poriadku). Právnym poriadkom aprobovaný a v OZ explicitne zakotvený zabezpečovací inštitút už podľa svojej povahy ani nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou (zabezpečovací inštitút zabezpečuje akcesoricky povinnosti z hlavného záväzkového vzťahu – zabezpečovací inštitút preto nemôže byť neprijateľnou podmienkou). Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá v súlade s ustanoveniami OZ, pričom zabezpečenie záväzku spotrebiteľa formou dohody o zrážkach zo mzdy v čase uzavretia Zmluvy OZ ani iné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa nezakazovali.

Rozhodnutie súdu. Rovnaká zmluvná podmienka obsiahnutá tiež v zmluve pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding, a.s. bola za neprijateľnú už opakovane vyhlásená. Stalo sa tak napr. v rozsudku OS Prešov sp. zn. 18Csp/85/2023 zo dňa 29.01.2024 s nasledujúcim odôvodnením – „K dôvodom neprijateľnosti zmluvnej podmienky – dohody o zrážkach zo mzdy sa zaoberali sudy v mnohých rozsudkoch, preto súd poukazuje na odôvodnenie jedného z nich, pri ktorom nevidí dôvod na odklon od jeho záverov a v plnom rozsahu na ne poukazuje cit.: 43. Predmetná zmluva o úvere a jej súčasť v bode 4.9 dohoda o zrážkach zo mzdy boli uzavreté na formulárovom tlačive predchodcu - dodávateľa. Z kontextu je zrejmé, že uzavretie predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, fixne zapracovanej priamo v texte zmluvy, bolo podmienkou pre uzavretie zmluvy o úvere, keď ničím nebolo preukázané, že by žalobcovia ako spotrebiteľia mali možnosť uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy odmietnuť a že jej uzavretie nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Z textu predloženej zmluvy a dohody nevyplýva možnosť žalobcov ako spotrebiteľa odmietnuť uzavretie predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, resp. inak ovplyvniť jej dojednanie. Žalovaný tak neuniesol svoje dôkazné bremeno v zmysle ust. § 53 ods. 2 OZ o individuálnom dojednaní predmetnej dohody. Vzhľadom na uvedené, keď nebolo zo strany dodávateľa preukázané, že žalobca ako spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť obsah resp. odmietnuť uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy, s poukazom na ust. § 53 ods. 3 a 4 OZ bolo dôvodné ustáliť, že predmetná dohoda nebola individuálne dojednaná, podlieha preto prieskumu súdu v zmysle § 53 ods. 1 OZ. 44. V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach

zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Podľa ods. 3, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa ods. 5 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. 45. Dohoda o zrážkach zo mzdy je špecifickým inštitútom občianskeho práva upravený v cit. § 551 Občianskeho zákonníka. V čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere (22.7.2008) právny predpis nebránil tomu, aby dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá aj v rámci spotrebiteľského vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Rozhodnými pri posudzovaní, či predmetné dojednanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, sú individuálne okolnosti danej veci. V tejto súvislosti v danom prípade bolo potrebné zohľadniť, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je súčasťou formulárovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, je bez akéhokoľvek zvýraznenia, neprehľadne a nesystematicky zakomponovaná priamo v texte zmluvy v bode 4.9, do ostatného, s dohodou o zrážkach zmluvy nesúvisiaceho, textu. Táto zásadná zmluvná podmienka je tak ako aj celý text zmluvy uvedená neštandardne malým, ťažko čitateľným písmom, zakomponovaná v texte tak, že ľahko ujde pozornosti spotrebiteľa. Takýto spôsob zapracovania dohody o zrážkach zo mzdy zásadného významu do textu formulárovej spotrebiteľskej zmluvy je nekorektný, nečestný a v rozpore s dobrými mravmi. Je pravdepodobné, že žalobca si pri podpisovaní zmluvy vôbec nebol vedomý, že dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvára a už vôbec nie s akými následkami. 46. Spotrebiteľ podpisom predmetnej formulárovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol nútený podrobiť sa zrážkam zo mzdy na úhradu pohľadávky, ktorá bola vyčíslená veriteľom výlučne na základe jeho subjektívnej predstavy o jej výške vrátane príslušenstva, bez možnosti predchádzajúcej súdnej kontroly a bez možnosti, aby spotrebiteľ zabránil vykonávaniu zrážok zo mzdy, a to i vtedy, ak by boli veriteľom uplatňované z neprijateľných zmluvných podmienok, resp. aj z neplatného právneho úkonu, či jeho časti. Tento zabezpečovací inštitút umožňuje veriteľovi siahnuť na majetok spotrebiteľa aj za predpokladu, že si svoje nároky uplatňuje z neprijateľných zmluvných podmienok, resp. z neplatných právnych úkonov. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje tak obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je teda neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, ak sa na základe dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky bez súdnej kontroly. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy dojednanú zmluvnými stranami vo forme zmluvnej podmienky včlenenej do textu spotrebiteľskej zmluvy, na základe ktorej je žalobca ako spotrebiteľ povinný podriať sa zrážkam zo mzdy v rozsahu jednostranne určenom dodávateľom, bez možnosti korekcie spotrebiteľom a bez predchádzajúcej súdnej kontroly, je potrebné považovať za zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a teda neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa generálnej klauzuly § 53 ods. 1 OZ, ktorá je v dôsledku toho v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatná.“ Keďže žalovaný si v inom konaní prijateľnosť zmluvnej podmienky neobhájil, nemá súd dôvod sa od citovaného rozsudku odkloniť.

8. Zmluvná podmienka uvedená v časti IX. Klient, v časti, v znení: „Súhlasím, aby Consumer Finance Holding, a.s. v zmysle zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov poskytla moje osobné údaje a údaje uvedené v tejto Zmluve (ďalej len „údaje a informácie“) aj svojej ovládajúcej osobe Všeobecnej úverovej banke, a.s. (VÚB, a.s.) ako aj jej dcérskym spoločnostiam, spoločnosti Intesa Sanpaolo, Taliansko za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality mne poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VÚB, a.s., a to v rozsahu údajov uvedených v tejto žiadosti na dobu 10 rokov od podpisu žiadosti, pričom som oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok. Potvrdzujem dobrovoľnosť tohto súhlasu.“ Tvrdenie žalobcu. Mám za to, že predformulovaný súhlas spotrebiteľa s poskytovaním a sprístupňovaním jeho osobných údajov tretej osobe, so spracovaním jeho osobných údajov po dobu 10 rokov bez ohľadu na dĺžku trvania zmluvy, formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne zákonom o ochrane osobných údajov požaduje.

Tvrdenie žalovaného. Podľa ustanovenia § 91 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „ZoB“) platí, že: „Predmetom bankového tajomstva sú všetky informácie a doklady o záležitostiach týkajúcich sa klienta banky alebo klienta pobočky zahraničnej banky, ktoré nie sú verejne prístupné, a to najmä informácie o obchodoch, stavoch na účtoch a stavov vkladov...“ Je zrejme, že aj uvedený zákon priamo predpokladá, že údaje od klientov žalovaný získava a spracúva pre účely správy ich pôžičiek, prípadne vkladov. V tomto smere teda ZoB určuje povinnosť takéto informácie o klientoch utajovať a chrániť pred vyzradením, zneužitím, poškodením, zničením, stratou alebo odcudzením, zároveň ustanovuje, že tretím osobám môže žalovaná tieto informácie poskytnúť len s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutého klienta alebo na jeho písomný pokyn a účely.

Rozhodnutie súdu. Rovnaká zmluvná podmienka obsiahnutá tiež v zmluve pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding, a.s. bola za neprijateľnú už opakovane vyhlásená. Stalo sa tak napr. v rozsudku OS Prešov sp. zn. 18Csp/85/2023 zo dňa 29.01.2024 s nasledujúcim odôvodnením – „Táto zmluvná podmienka bola posúdená zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ a súd nevidí dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí.

V bode VII. Zmluvy - Klientov predformulovaný súhlas s poskytnutím osobných údajov. Možno konštatovať, že za individuálne dojednanie v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno považovať zmluvné ustanovenia, s ktorými sa mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V danom prípade klient nemohol zasahovať do textu vyhlásenia klienta, podľa ktoré dáva predformulovaný súhlas na spracovanie osobných údajov bližšie neurčenému počtu subjektov (VÚB a.s. a jej dcérskym spoločnosťami). Z hľadiska neurčitosti, komu vlastne je dávany formulovaný súhlas, možno konštatovať neplatnosť takéhoto dojednania z hľadiska § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V danom prípade predformulované vyhlásenie klienta je súhlasom daným pre široký okruh neurčitých subjektov, ktoré budú oprávnené spracovať osobné údaje klienta. Ďalej je potrebné uviesť, že takýto súhlas sa predlžuje na dobu 10 rokov od po uhradení všetkých záväzkov. Uvedená doba je zjavne neodôvodnená a presahuje účel spracúvania. Osobné údaje by mali byť spracované iba na nevyhnutnú dobu, čo sa v danom prípade nestalo. Súd má za to, že dobu 10 rokov nie je možné hodnotiť ako primeranú dobu na uchovávanie osobných údajov. Za takúto formuláciu bola spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. udelená poriadková pokuta 40.000,- €, pričom aj Komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR podobnú formuláciu v OP považuje za nekalú obchodnú praktiku v spotrebiteľských zmluvách. Súd sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými tak v rozhodnutí SOI ako aj podnete uvedenej komisie a preto vyhlásil zmluvnú podmienku uvedenú vo výroku tohto rozsudku za neprijateľnú. Súd taktiež poukazuje na to, že Krajský súd Prešov rozsudkom, sp. zn. 11Co/33/2017, vyhlásil obdobnú zmluvnú podmienku za neprijateľnú.“ (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/186/2019 z 6.3.2020).

Keďže žalovaný si v inom konaní prijateľnosť zmluvnej podmienky neobhájil, nemá súd dôvod sa od citovaného rozsudku odkloniť.

9. Zmluvná podmienka uvedenú vo Všeobecných obchodných podmienkach v čl. 6. Podmienky splácania, bod 6.7 v znení:

„Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať evidenčné číslo uvedené v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve. Neuvedenie správneho variabilného symbolu na príkaze k platbe sa považuje za neuhradenie Splátky so všetkými následkami s tým spojenými.“

Tvrdenie žalobcu. K neprijateľnosti obdobnej zmluvnej podmienky poukazujem na rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 18Csp/85/2023, z 29.1.2024, poukazujem na rozsudky Okresného súdu Prešov, sp. zn. 24Csp/26/2017, zo 4.4.2018, potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 18Co/90/2018, z 19.11.2018; sp. zn. 20Csp/91/2020, zo 7.9.2020, potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19CoCsp/54/2020, z 10.6.2021; sp. zn. 7Csp/35/2021, z 13.10.2021; sp. zn. 14Csp/88/2020, z 13.10.2021; sp. zn. 19Csp/69/2020, z 9.2.2021.

Tvrdenie žalovaného. Uvedené napadnuté zmluvné ustanovenie nie je zmluvnou podmienkou, ktorá by akokoľvek zasahovala do práv a povinností zmluvných strán oproti stavu jej neexistencie. Toto ustanovenie je iba praktickým upozornením na nevyhnutnú objektívnu skutočnosť, ktorá nastane, ak klient uvedie nesprávne platobné údaje. Pri tomto zmluvnom ustanovení je potrebné si uvedomiť, že banka spracováva tisíce platieb každú hodinu, a to automaticky prostredníctvom informačného systému. Pre správne priradenie platby sú číslo účtu a variabilný symbol nevyhnutnými údajmi. V prípade absencie alebo chyby v niektorom z týchto údajov systém platbu nedokáže priradiť, resp. priradí platbu nesprávne. Hoci by sa takáto platba objektívne mohla dostať na niektorý z účtov vedených žalovaným, alebo aj na správny účet, no jej určenie je nesprávne, nemôže byť považovaná za riadne zrealizovanú.

Rozhodnutie súdu. Rovnaká zmluvná podmienka obsiahnutá tiež v zmluve pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding, a.s. bola za neprijateľnú už opakovane vyhlásená. Stalo sa tak napr. v rozsudku OS Prešov sp. zn. 18Csp/85/2023 zo dňa 29.01.2024 s nasledujúcim odôvodnením – „Táto zmluvná podmienka bola posúdená zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ a súd nevidí dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí.

„Pokiaľ ide podmienku v hlave 5. Podmienky splácania úveru § 4 tak súd má za to, že aj táto podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže týmto ustanovením veriteľ svojvoľne neuznáva splátku úveru, hoci dlžník splátku riadne uhradil. Takouto podmienkou by sa spotrebiteľ aj napriek riadne uhradenej splátke, dostal do omeškanie, čo je nepochybne v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný disponuje dostatočnými technickými prostriedkami, aby aj v prípade splátky, ktorá neobsahuje variabilný symbol, alebo obsahuje nesprávny variabilný symbol, túto priradil k správnej zmluve.“ (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp 91/2020 zo dňa 7.9.2020).“

Keďže žalovaný si v inom konaní prijateľnosť zmluvnej podmienky neobhájil, nemá súd dôvod sa od citovaného rozsudku odkloniť.

Už len na okraj súd poukazuje na inštruktážne rozhodnutie ÚS ČR sp. zn. III. ÚS 1136/20 – „Pokud Nejvyšší správní soud zastavil řízení o kasační stížnosti z důvodu, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek ve stanovené lhůtě, ačkoliv tento poplatek ve skutečnosti zaplacen byl, byť s nesprávně uvedeným variabilním symbolem, došlo jeho postupem k porušení ústavně zaručeného práva na přístup k soudu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Pro řádné zaplacení soudního poplatku je totiž rozhodující pouze připsání částky na účet soudu, u něhož je řízení vedeno, nikoliv přiřazení ke konkrétní věci, o níž je řízení u tohoto soudu vedeno.“

10. Zmluvná podmienka uvedená v čl. 9. Priradenie platieb a započítanie, bod 9.1, v znení:

„Klient určuje, že akákoľvek peňažná čiastka Klienta zaplatená v prospech Spoločnosti sa započítava voči pohľadávkam Spoločnosti v poradí určenom podľa uváženia Spoločnosti.“

Tvrdenie žalobcu. Z rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 18Csp/85/2023, zo dňa 29.1.2024 citujem:

45. Predmetné zmluvné ustanovenie považuje súd za neprijateľné podľa § 53 ods. 1 OZ, nakoľko zakladá nevyvážený vzťah medzi spotrebiteľmi a žalovaným a poskytuje žalovanému ako dodávateľovi úveru možnosť postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítanie pohľadávky sa tak stáva pre spotrebiteľov netransparentné. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ).

Tvrdenie žalovaného. V prvom rade žalovaný uvádza, že žaloba žalobcu je vo vzťahu k tejto podmienke neodôvodnená, žalobca neuviedol žiaden dôvod, pre ktorý by táto jednoduchá, jasne a určito vyjadrená zmluvná podmienka mala byť určená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V súvislosti s touto podmienkou žalovaný uvádza, že zmluva bola uzatvorená dňa 02.04.2009, t. j. v čase, keď ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v dnešnom znení nebolo platné a veta „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“ v ňom absentovala. Z tohto dôvodu sa úverová zmluva v čase poskytnutia úveru riadila vo všeobecnosti zákonom č. 513/1991 Z. z. Obchodný zákonník, ktorý umožňuje započítanie tak premlčaných pohľadávok ako aj nesplátných pohľadávok. Jedná sa však o zmluvnú podmienku, ktorá v súčasnosti nie je používaná a voči žalobcovi ani nebola uplatnená. Zároveň, ak žalobca poukazuje na ust. § 581 ods. 2 OZ, považuje žalovaný za nevyhnutné poukázať aj na ust. § 581 ods. 3 OZ, podľa ktorého: „Dohodou účastníkov možno započítaním vyrovnáť aj pohľadávky uvedené v odsekoch 1 a 2.“ Z uvedeného tak vyplýva, že aj v prípade aplikácie OZ (s čím žalovaný v tejto súvislosti nesúhlasí) bolo možné dohodnúť sa na započítaní pohľadávok v zmysle ust. § 581 ods. 2 OZ.

Rozhodnutie súdu. Rovnaká zmluvná podmienka tiež v zmluve pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding, a.s. bola za neprijateľnú už opakovane vyhlásená. Stalo sa tak napr. v rozsudku OS Prešov sp. zn. 18Csp/85/2023 zo dňa 29.01.2024 s nasledujúcim odôvodnením – „Predmetné zmluvné ustanovenie považuje súd za neprijateľné podľa § 53 ods. 1 OZ, nakoľko zakladá nevyvážený vzťah medzi spotrebiteľmi a žalovaným a poskytuje žalovanému ako dodávateľovi úveru možnosť postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítanie pohľadávky sa tak stáva pre spotrebiteľov netransparentné. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ).“

Keďže žalovaný si v inom konaní prijateľnosť zmluvnej podmienky neobhájil, nemá súd dôvod sa od citovaného rozsudku odkloniť.

11. Zmluvná podmienka uvedená v čl. 9. Priradenie platieb a započítanie, bod 9.2, v znení:

„Spoločnosť je oprávnená započítať pohľadávky Spoločnosti voči pohľadávkam Klienta aj vtedy ak niektorá pohľadávka Spoločnosti ešte nie je splatná, bola premlčaná alebo ju nemožno uplatniť na súde.“
Tvrdenie žalobcu. Z rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 18Csp/85/2023, zo dňa 29.1.2024 citujem: 46. Nad rámec dôvodov uvedených v bode 46 rozsudku zmluvná podmienka umožňuje dodávateľovi započítanie pohľadávky spotrebiteľa voči svojej nesplatennej pohľadávke, napriek tomu, že takýto postup explicitne zakazuje ust. § 565 ods. 2 veta druhá OZ (cit. „Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.“). XX. Dôvod neprijateľnosti zmluvnej podmienky je daný aj s poukazom na použitú veľkosť písma (viď vyššie uvedené).

Tvrdenie žalovaného. Bez vyjadrenia.

Rozhodnutie súdu. Rovnaká zmluvná podmienka obsiahnutá tiež v zmluve pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding, a.s. bola za neprijateľnú už opakovane vyhlásená. Stalo sa tak napr. v rozsudku OS Prešov sp. zn. 18Csp/85/2023 zo dňa 29.01.2024 s odôvodnením uvedeným v tvrdení žalobcu.

Keďže žalovaný si v inom konaní prijateľnosť zmluvnej podmienky neobhájil, nemá súd dôvod sa od citovaného rozsudku odkloniť.

12. Zmluvná podmienka uvedená v čl. 12. Poplatky, pokuty, sankčné úroky, bod 12.2 a bod 12.3 v znení: „Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky. V ten deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou. V prípade omeškania s úhradou jednotlivých Splátok je Klient povinný uhradiť Spoločnosti okrem Zmluvnej pokuty i Sankčný úrok vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania. Sankčný úrok je splatný na výzvu Spoločnosti.“

Tvrdenie žalobcu. Z rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 18Csp/85/2023, zo dňa 29.1.2024 citujem:

„48. Táto zmluvná podmienka bola posúdená zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. k) OZ a súd nevidí dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí, napr. rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 29Csp/137/2018.

49. Za neprijateľné tiež považoval také konanie veriteľa, v zmysle ktorého zakomponoval dohodu o zmluvnej pokute do Obchodných podmienok, ktoré mali bližšie upravovať práva a povinnosti zmluvných strán uvedené v zmluve. Nemožno konštatovať, že v danom prípade bola dohoda o zmluvnej pokute individuálne dojednaná stranami zmluvy. Vzhľadom na obsah a rozsah Obchodných podmienok si priemerný spotrebiteľ nevšimne, že podpisuje dojednanie zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta je rovnako neprimeraná, nakoľko požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku.

50. Naviac súd poukazuje na to, že zmluvná pokuta nesmie byť dojednaná ako súčasť nepodpísaných VOP (porov. závery Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS 3512/11 zo dňa 11. 11. 2013).“

Tvrdenie žalovaného. Napadnutá zmluvná podmienka bola dohodnutá ako sankcia za porušenie zmluvných povinností žalobcu, pričom toto porušenie muselo trvať minimálne 30 dní. Zároveň výška tejto zmluvnej podmienky bola dohodnutá na 10 % z omeškanej splátky, čo s ohľadom na výšku poskytnutého úveru nemožno hodnotiť ako neprimerané. Žalovaný preto názor, že napadnutá zmluvná podmienka nespĺňa primárny predpoklad na určenie neprijateľnosti, a to neprimerane vysokú sumu za neplnenie záväzku.

Rozhodnutie súdu. Rovnaká zmluvná podmienka obsiahnutá tiež v zmluve pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding, a.s. bola za neprijateľnú už opakovane vyhlásená. Stalo sa tak napr. v rozsudku OS Prešov sp. zn. 18Csp/85/2023 zo dňa 29.01.2024 s odôvodnením uvedeným v tvrdení žalobcu.

Keďže žalovaný si v inom konaní prijateľnosť zmluvnej podmienky neobhájil, nemá súd dôvod sa od citovaného rozsudku odkloniť.

13. Zmluvná podmienka uvedená v čl. 12. Poplatky, pokuty, sankčné úroky, bod 12.5 v znení:

„Súčasťou pohľadávky Spoločnosti voči Klientovi sú aj náklady vynaložené Spoločnosťou na zabezpečenie mimosúdneho vymáhania pohľadávky.“

Tvrdenie žalobcu. Z rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 18Csp/85/2023, zo dňa 29.1.2024 citujem:

„51. V predmetnej zmluvnej podmienke ide o zjavný odklon od ratio legis zákonného inštitútu príslušenstva pohľadávky. Podľa § 121 ods. 3 OZ za príslušenstvo pohľadávky sa okrem iného považujú náklady spojené s jej uplatnením. Náklady uvedené demonštratívne v predmetnej zmluvnej podmienke umožňuje navyšovanie dlhu spotrebiteľa o ďalšie náklady a tak sa táto zmluvná podmienka dostáva do rozporu s § 121 od. 3 OZ v spojení s § 54 ods. 1 OZ, ktoré pravidlo zakazuje nevýhodnejšie dojednanie oproti ustanoveniu Občianskeho zákonníka.

52. Zmluvné ustanovenie je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle generálnej klauzuly ust. § 53 ods. 1 OZ.“

Tvrdenie žalovaného. V zmysle vyššie uvedeného nie je možné ako neprijateľné posudzovať zmluvné ustanovenia, ktoré reflektujú zákonné alebo regulačné ustanovenia, nakoľko ich označením za neprijateľné by došlo k intenzívnemu zásahu do jedného zo základných princípov právneho štátu, a to princípu právnej istoty. Toto ustanovenie odráža zákonnú úpravu obsiahnutú v §121 ods. 3 OZ: „Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.“ V zmysle ustanovenia § 9a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „ZoOS“) (v znení až od 01.05.2014): „Od spotrebiteľa nemožno požadovať úhradu nákladov vymáhania pohľadávky vo výške prevyšujúcej skutočné náklady, ktoré vznikli osobe, ktorá v mene veriteľa alebo vo vlastnom mene vymáha pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy.“ V zmysle citovaného ustanovenia § 9a ZoOS aj v súčasnej dobe, t.j. po uplynutí viac ako 16 rokov od uzatvorenia Zmluvy, počas ktorých došlo k značnému sprísneniu podmienok upravujúcich spotrebiteľské vzťahy, má veriteľ nárok na náklady, ktoré vynaloží on, alebo tretia osoba na vymáhanie jeho pohľadávky. Úhrada týchto nákladov, ktoré sú dôsledkom odmietania dlžníka splniť dobrovoľne svoje zmluvné povinnosti je v zmysle OZ imanentnou súčasťou vymáhania pohľadávky a toto ustanovenie reflektujúce ustanovenie § 121 ods. 3 OZ nemôže byť označené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pričom žalobca opätovne neuviedol žiadny konkrétny dôvod, pre ktorý by bolo možné považovať predmetné ustanovenie za v rozpore s ust. § 121 ods. 3 OZ.

Rozhodnutie súdu. Rovnaká zmluvná podmienka obsiahnutá tiež v zmluve pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding, a.s. bola za neprijateľnú už opakovane vyhlásená. Stalo sa tak napr. v rozsudku OS Prešov sp. zn. 18Csp/85/2023 zo dňa 29.01.2024 s odôvodnením uvedeným v tvrdení žalobcu.

Keďže žalovaný si v inom konaní prijateľnosť zmluvnej podmienky neobhájil, nemá súd dôvod sa od citovaného rozsudku odkloniť.

14. Zmluvná podmienka uvedená v čl. 15. Všeobecné ustanovenia, bod 15.2 v znení:

„Spoločnosť je oprávnená akékoľvek svoje práva zo Zmluvy úplne alebo z časti previesť a/alebo postúpiť úplne alebo z časti pohľadávky Spoločnosti zo Zmluvy na tretiu osobu bez súhlasu Klienta.“

Tvrdenie žalobcu. K neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky poukazujem na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6CoCsp/16/2024, z 19.9.2024, z ktorého citujem:

„37. Odvolací súd považuje za vecne správne aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o neprijateľnosti a tým aj neplatnosti zmluvnej podmienky v zmluve o úvere, v obchodných podmienkach pre úver - pôžička na bývanie, účinných od 01.08.2011, v článku 9 - Predčasné splatenie úveru a ukončenie ZoÚ, bod 9.4., v znení: „Všetky výdavky Banky spojené s vymáhaním pohľadávky znáša Dlžník, pričom Dlžník zároveň súhlasí, že Banka je oprávnená postúpiť tretej osobe svoje pohľadávky a preniesť na ňu svoje záväzky zo ZoÚ.“ Okrem toho možno súhlasiť s argumentáciou súdu prvej inštancie, že citovaná zmluvná podmienka umožňuje preniesť veriteľovi na tretiu osobu všetky svoje záväzky zo zmluvy o úvere, keď individuálny súhlas vyžadovaný § 531 ods. 1 OZ nahrádza blanco súhlasom spotrebiteľa s prevzatím záväzku vopred neznámou treťou osobou. Takáto zmluvná podmienka spôsobuje za týchto okolností hrubú nerovnováhu vo vzájomných povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, preto je neprijateľná (por. rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1CoCsp/16/2023 zo 17.10.2023.)“

Poukazujem aj na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu Žilina, sp. zn. 8Co 397/16, z 31.5.2017, z ktorého citujem:

13. Z obsahu spisu vyplýva, že súhlas klienta s postúpením pohľadávky banky či prevodom záväzku banky na tretiu osobu nie je predmetom osobitnej dohody, či výsledkom individuálnych rokovaní medzi klientom a bankou, ale je súčasťou všeobecných obchodných podmienok pripravených veriteľom (právnym predchodcom žalobcu) pre širší, vopred neurčený okruh účastníkov na strane dlžníka, bez účasti žalovaného a zrejme bez reálnej možnosti žalovaného uvedené ustanovenie zmluvy vylúčiť. Súd prvej inštancie preto správne skúmal naplnenie predpokladov pre deklarovanie neprijateľnosti

uvedenej zmluvnej podmienky v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka, a to nielen to či takéto ustanovenie bolo individuálne dojednané (v danom prípade nejde o predmet plnenia ani o cenu plnenia) ale aj to či ide o ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Okrem záveru o nepreukázaní individuálneho dojednania uvedeného ustanovenia všeobecných obchodných podmienok, odvolací súd ako správny vyhodnotil i záver súdu prvej inštancie o nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v predmetnom ustanovení všeobecných obchodných podmienok v neprospech spotrebiteľa. Nepomer v právach a povinnostiach strán konania napokon v odvolaní pripustil i samotný žalobca.“

Tvrdenie žalovaného. V súvislosti s týmto ustanovením žalobca neuviedol žiadne dôvody, pre ktoré by malo byť uvedené ustanovenie označené za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Postúpenie pohľadávky je legálnym inštitútom záväzkového práva, s ktorým počíta aj zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom ku dňu uzatvorenia Zmluvy. Zároveň žalovaný poukazuje na skutočnosť, že postúpením pohľadávky nedochádza k zhoršeniu v právach a povinnostiach spotrebiteľa. Postúpenie pohľadávky znamená trvalú zmenu veriteľa a má za následok, že postúpením pohľadávky prechádza na postupníka pohľadávka s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými, a to v stave, v akom sa nachádza v dobe postúpenia. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka.

Rozhodnutie súdu. Rovnaká zmluvná podmienka obsiahnutá tiež v zmluve pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding, a.s. bola za neprijateľnú už opakovane vyhlásená. Stalo sa tak napr. v rozsudku OS Prešov sp. zn. 18Csp/85/2023 zo dňa 29.01.2024. Rovnako súd poukazuje na rozsudky citované v tvrdení žalobcu.

Keďže žalovaný si v inom konaní prijateľnosť zmluvnej podmienky neobhájil, nemá súd dôvod sa od citovaného rozsudku odkloniť.

15. Zmluvná podmienka uvedená v čl. 15. Všeobecné ustanovenia, bod 15.22 v znení:

„Klient súhlasí s tým, aby všetky jeho hovory s call centrom Spoločnosti boli nahrávané a uchovávané po dobu 10 rokov od uskutočnenia telefonického hovoru a v prípade potreby použité ako dôkaz v súdnom alebo arbitrážnom konaní.“

Tvrdenie žalobcu. Predmetná zmluvná podmienka je nevyvážená a v rozpore s požiadavkou dobrej viery zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Predmetná zmluvná podmienka umožňuje nepredvídateľné konanie dodávateľa spojené s neistým postavením spotrebiteľa v danom zmluvnom vzťahu. Je zjavne neprimerané, ak dodávateľ spotrebiteľovi predloží na podpis predformulovanú zmluvnú podmienku, podľa ktorej má spotrebiteľ udeliť súhlas so zaznamenávaním elektronickej komunikácie a k jej použitiu ako dôkazu proti spotrebiteľovi v prípade sporu. Ukladanie takýchto povinností spotrebiteľovi, resp. práv dodávateľa nemá oporu v žiadnom zákone. Spotrebiteľ nemá vôbec na výber, či s touto zmluvnou podmienkou súhlasí alebo nesúhlasí, resp. iba čiastočne nesúhlasí. Nemá ju možnosť žiadnym spôsobom modifikovať. Ide preto o jednoznačný zásah do súkromia a práv spotrebiteľa, ak ešte ani nie je limitovaná časovo, teda je časovo neobmedzená.

Tvrdenie žalovaného. Žalovaný v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že predmetná zmluvná podmienka nezakazuje spotrebiteľovi zaznamenávať komunikáciu medzi ním a žalovaným, ani jej použitie v prípade sporu, preto nie je zrejmé, ako by mal byť veriteľ zvýhodnený oproti spotrebiteľovi. Zmluvná podmienka nezakazuje spotrebiteľovi vyhotovovať si vlastné záznamy komunikácie, rovnako neuvádza, že by v prípade ak dôjde k sporu bola táto komunikácia použitá len na prospech žalovaného. Takéto tvrdenie považuje žalovaný za vykonštruované a v očividnom rozpore so znením zmluvnej podmienky. V prípade ak spotrebiteľ bude v rámci reklamácie alebo inom spore tvrdiť skutočnosti, ktoré nevie preukázať, bude práve uvedený záznam možné použiť aj na jeho prospech. Názor žalobcu zdôvodňujúci neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky však vôbec nevyplýva zo znenia napadnutej zmluvnej podmienky. Zmluvná podmienka nezakazuje spotrebiteľovi vyhotovovať si vlastné záznamy komunikácie, resp. hovorov, rovnako neuvádza, že by v prípade ak dôjde napríklad k súdному konaniu bola táto komunikácia použitá len na prospech

žalovaného. Takéto tvrdenie považuje žalovaný za vykonštruované a v očividnom rozpore so znením zmluvnej podmienky. V prípade, ak spotrebiteľ bude v rámci reklamácie alebo inom spore tvrdiť skutočnosti, ktoré nevie preukázať, bude práve uvedený záznam možné použiť aj v jeho prospech. Zastávame preto názor, že práve prípad, ak by žalovaný nemohol použiť zaznamenanú komunikáciu, by napíňal predpoklady nekalosúťažného konania, nakoľko by dôkazné bremeno zaťažovalo práve

spotrebiteľa. Tu je potrebné podotknúť, že OZ v rámci demonštratívneho výpočtu neprijateľných zmluvných podmienok určuje ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá „obmedzuje prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana“.

Rozhodnutie súdu. Rovnaká zmluvná podmienka obsiahnutá tiež v zmluve pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding, a.s. bola za neprijateľnú už opakovane vyhlásená. Stalo sa tak napr. v rozsudku OS Prešov sp. zn. 18Csp/85/2023 zo dňa 29.01.2024 s nasledujúcim odôvodnením a ako aj v rozsudku KS v Prešove sp. zn. 3CoCsp/15/2024, zo dňa 4.6.2024 s nasledujúcim odôvodnením – „32. V prípade neprijateľnej zmluvnej podmienky je potrebné vykonať kumulatívnu analýzu značnej nerovnováhy v neprospech spotrebiteľa, ktorej predmetom je zameranie na účinok privedený zmluvnou podmienkou. Z toho plynie, že značná nerovnováha bude v podstate generálne prezimovaná, pokiaľ sa nepreukáže opak spočívajúci v založení nižšej úrovne, resp. miery nerovnováhy. Vychádzajúc z generálnej prezumpcie odvolací súd zastáva názor, že pokiaľ žalovaný nepreukázal opak spočívajúci v založení nižšej úrovne, resp. miery nerovnováhy, tak zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Značnú nerovnováhu je potrebné identifikovať najmä v dispozícií dodávateľa, a to bez časového obmedzenia, disponovať s biometrickými údajmi o spotrebiteľovi, ktoré v kontexte GDPR indikujú významne chránenú oblasť biometrie spotrebiteľa. Navyiac ak nebol preukázaný individuálny súhlas a zrozumiteľné poučenie spotrebiteľa o použití jeho biometrických údajov.

33. Pokiaľ ide o argumentáciu žalovaného, v rámci ktorej poukázal na § 91 ods. 1 a § 93a ods. 3 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, odvolací súd uvádza, že predmetom súdnej kontroly sú zmluvné dojednania medzi stranami obsiahnuté v zmluve zo dňa 30.11.2015, keď zmluvu so žalobcom uzatváral právny predchodca žalovaného, t. j. Consumer Finance Holding, a.s. išlo akciovú spoločnosť, ktorej predmetom podnikania, čo vyplýva z verejne dostupného obchodného registra, bolo od 25.02.2005 do 31.12.2017 o. i. poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Právny predchodca žalovaného nebol v zmysle § 2 ods. 1 zákona o bankách bankou, a preto aj aplikácia citovaného zákona je na daný prípad irelevantná.

34. Žalovaný tiež tvrdil, že uvedenú zmluvnú podmienku nemožno vyhlásiť za neprijateľnú, nakoľko, inými slovami, nespĺňa predpoklady podľa § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti tvrdil, že ak by nemohol použiť zaznamenanú elektronickú komunikáciu, resp. by ju vôbec nezaznamenával, napíňal by predpoklady nekalosúťažného konania, keďže dôkazné bremeno by zaťažovalo spotrebiteľa. Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že zaznamenávanie a použitie zaznamenávanej komunikácie nie je zo zákona vylúčené. Musí však podliehať istej kvalite, o ktorej sa už odvolací súd zmienil v tomto rozsudku (body 31. až 33. odôvodnenia). Okrem toho uvedené zmluvné dojednanie jednoznačne zvyhodňuje dodávateľa oproti spotrebiteľovi čo do získania, dispozície a využitia zaznamenávanej komunikácie, zatiaľ čo na druhej strane sú garancie pre spotrebiteľa nejasné.“ Keďže žalovaný si v inom konaní prijateľnosť zmluvnej podmienky neobhájil, nemá súd dôvod sa od citovaného rozsudku odkloniť.

16. Zmluvná podmienka uvedená v čl. 15. Všeobecné ustanovenia, bod 15.24 v časti, v znení:

„Klient a Povinný na jednej strane a Spoločnosť na strane druhej (Strany) sa dohodli, že všetky spory vzniknuté zo Zmluvy a/alebo Zmluvy o zabezpečení a v súvislosti s ňou budú riešené dohodou Strán. Ak nedôjde k dohode podľa predchádzajúcej vety akýkoľvek spor, nárok alebo rozpor vzniknutý zo Zmluvy a/alebo Zmluvy o zabezpečení alebo v súvislosti s ňou (vrátane všetkých otázok týkajúcich sa jej existencie, platnosti alebo ukončenia) budú rozhodované Stálym Rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie alebo Rozhodcovským súdom pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o. alebo Rozhodcovským súdom pri Slovenskej arbitrážnej komore, s.r.o. alebo príslušným všeobecným súdom.“ Tvrdenie žalobcu. V spotrebiteľských úveroch je neprijateľným dojednanie, ktorým sa zmluvné strany dohodnú riešiť všetky spory vyplývajúce z úverovej zmluvy výlučne pred rozhodcovským súdom, vopred vybraným dodávateľom, a následne by rozhodnutie tohto rozhodcovského súdu malo slúžiť ako exekučný titul. Rozhodcovská doložka vo svojich dôsledkoch spôsobuje, že o právach a právom chránených záujmoch spotrebiteľa rozhodne súkromná osoba, ktorej moc nie je delegovaná žiadnou verejnoprávnou inštitúciou, teda bez súdnej kontroly zmluvných podmienok. Takáto zmluvná podmienka vytvára materiálnu disproporciu v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa vopred vzdáva svojich práv, vyjadriť nesúhlas s rozhodcovskou doložkou a zhoršuje si tým svoje zmluvné postavenie. Nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Poukazujem na rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 15Csp/5/2021, zo 16.09.2021, rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 8Csp/198/2019, zo 14.08.2020, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 16CoCsp/13/2020, z 31.05.2021,

alebo rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 16Csp/73/2020, zo 06.10.2020, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19CoCsp/55/2020, z 10.06.2021, ktorými bola za neprijateľnú určená obdobná zmluvná podmienka.

Tvrdenie žalovaného. Žalovaný zastáva názor, že v čase uzavretia zmluvy o úvere nebolo v OZ či inom predpise zakotvené žiadne ustanovenie, z ktorého by mohol plynúť záver o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky. Prípadne spory z uzatvorenej zmluvy bolo možné riešiť tak pred všeobecným súdom, ako aj pred rozhodcovským súdom (k čomu v priebehu trvania úverového vzťahu ani nedošlo). Nakoľko žalobca v danom čase nevzniesol žiadne námietky, neodmietol návrh na riešenie týchto sporov prostredníctvom rozhodcovského súdu (napriek tomu, že zmluvná dokumentácia mu bola pred podpisom zmluvy o úvere predložená/doručená na naštudovanie, takže mu bolo zrejmé, že môže návrh odmietnuť). Rozhodcovská doložka sa stala súčasťou zmluvy o úvere. Okrem vyššie uvedeného je však nutné na tomto mieste zo strany žalovaného tiež uviesť, že „staré“ rozhodcovské doložky už dlhšiu dobu neuplatňuje (napr. aj z dôvodu legislatívneho zakotvenia tzv. spotrebiteľského rozhodcovského konania – zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov), čo je zrejmé aj v tomto súdnom spore, nakoľko nevznášame námietku podľa ust. § 5 a nasl. Civilného sporového poriadku. Ide teda o obsolentné zmluvné dojednanie, ktorého posudzovanie súdom nemá v súčasnosti žiadne opodstatnenie (pričom pri súdnej kontrole tohto ustanovenia by súd „aj tak“ mohol podľa názoru žalovaného dospieť jedine k záveru o jeho súladnosti so zákonom). Z tohto dôvodu tak na strane žalobcu absentuje akýkoľvek (a už vôbec nie naliehavý) právny záujem na takom určení. Rozhodnutie súdu. Ide o notoricky známu neprijateľnú zmluvnú podmienku a súd nemal dôvod sa odkloniť od žalobcom uvádzaných rozhodnutí.

Keďže žalovaný si v inom konaní prijateľnosť zmluvnej podmienky neobhájil, nemá súd dôvod sa od citovaného rozsudku odkloniť.

17. K otázke nepotrebnosti naliehavého právneho záujmu spotrebiteľa na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 - Dovolací súd dospieva preto k záveru, že v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky ide o osobitný druh žaloby patriaci spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Vzhľadom na tento dovolací súdom prijatý záver, právna argumentácia žalovanej, ktorá sa v tejto časti týka len určovacej žaloby v zmysle § 80 písm. c) O. s. p., sa na vec vôbec nevzťahuje. Dovolací súd sa preto k nej ani bližšie nevyjadruje.

Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok a teda ani na ich vecnú legitímáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitímáciu.

C- 321/22: Právny záujem spotrebiteľa na vyhlásení NZP

77 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať, že článok 7 ods. 1 smernice 93/13 v spojení so zásadou efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá tak, ako ju vykladá judikatúra, aby bolo možné vyhovieť žalobe spotrebiteľa na určenie neúčinnosti nekalej podmienky uvedenej v zmluve, uzavretej s predajcom alebo dodávateľom, vyžaduje dôkaz preukazujúci záujem na konaní, keď sa zistí, že takýto záujem chýba, ak tento spotrebiteľ disponuje žalobou o vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu, alebo ak sa môže odvolávať na túto neúčinnosť v rámci svojej obrany voči protinávrhu na vykonanie, ktorý voči nemu tento predajca alebo dodávateľ podal na základe tejto podmienky.

1.1. Žalobkyne teda neboli povinné preukazovať akýkoľvek „záujem“ na vyhlásení neprijateľnosti zmluvných podmienok.

18. Všeobecné východiska žaloby o neprijateľnosť zmluvnej podmienky vo vzťahu k času uzavretia zmluvy.

Rozhodnutie SdEÚ č. spojené veci C – 776/19 až C – 782/19:

33 Súdny dvor, ktorý poukázal na ochranu, ktorú smernica 93/13 zaručuje spotrebiteľom, rozhodol, že táto smernica bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá zakazuje vnútroštátnemu súdu po uplynutí prekluzívnej lehoty konštatovať nekalú povahu podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom .

38 Z tohto hľadiska treba usúdiť, že najmä na účely zabezpečenia účinnej ochrany práv, ktoré spotrebiteľovi vyplývajú zo smernice 93/13, musí mať spotrebiteľ možnosť kedykoľvek namietať nekalú povahu zmluvnej podmienky nielen ako prostriedok obrany, ale aj na účely určenia nekalej povahy zmluvnej podmienky súdom, takže návrh podaný spotrebiteľom na účely konštatovania nekalej povahy podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom nemôže podliehať nijakej premlčacej lehote.

Vzhľadom na vyššie uvedené treba na prvú a druhú otázku odpovedať tak, že článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13 v spojení so zásadou efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na účely podania návrhu spotrebiteľom:

– na konštatovanie nekalej povahy podmienky nachádzajúcej sa v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a týmto spotrebiteľom stanovuje premlčaciu lehotu.

Podľa rozhodnutia SdEÚ č. C- 698/18:

71. V tejto súvislosti treba konštatovať, že definícia pojmu „spotrebiteľ“ uvedená v článku 2 písm. b) smernice 93/13 neobsahuje žiadny prvok umožňujúci určiť, kedy zmluvný partner prestane byť spotrebiteľom v zmysle tejto smernice, a preto sa prestane môcť dovoliť ochrany, ktorú mu priznáva táto smernica.

73. Ako uviedol generálny advokát v bode 57 svojich návrhov, splnenie predmetnej zmluvy nemení retroaktívne okolnosť, že v čase uzavretia tejto zmluvy sa spotrebiteľ nachádzal v tomto znevýhodnenom postavení. Za týchto podmienok obmedzenie ochrany, ktorú smernica 93/13 priznáva spotrebiteľovi iba na dobu trvania plnenia predmetnej zmluvy v tom zmysle, že úplné splnenie zmluvy vylučuje akúkoľvek možnosť spotrebiteľa dovoliť sa tejto ochrany, nie je zlučiteľné so systémom ochrany zavedeným touto smernicou. Takéto obmedzenie by bolo predovšetkým neprípustné, ako tvrdí poľská vláda, v rámci zmlúv, ktoré, ako je napríklad kúpna zmluva, sú vykonané okamžite po ich uzavretí alebo v okamihu ich uzavretia, keďže neopončuje spotrebiteľom primeranú lehotu na napadnutie nekalých podmienok, ktoré sú prípadne uvedené v takýchto zmluvách.

74. Z toho vyplýva, že pojem „spotrebiteľ“ uvedený v článku 2 písm. b) smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že zmluva je úplne splnená, nevylučuje, aby strana tejto zmluvy mohla byť kvalifikovaná ako „spotrebiteľ“ v zmysle tohto ustanovenia.

Podľa rozhodnutia SdEÚ č. C- 321/22:

77 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať, že článok 7 ods. 1 smernice 93/13 v spojení so zásadou efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá tak, ako ju vykladá judikatúra, aby bolo možné vyhovieť žalobe spotrebiteľa na určenie neúčinnosti nekalej podmienky uvedenej v zmluve, uzavretej s predajcom alebo dodávateľom, vyžaduje dôkaz preukazujúci záujem na konaní, keď sa zistí, že takýto záujem chýba, ak tento spotrebiteľ disponuje žalobou o vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu, alebo ak sa môže odvolávať na túto neúčinnosť v rámci svojej obrany voči protinávru na vykonanie, ktorý voči nemu tento predajca alebo dodávateľ podal na základe tejto podmienky.

Ústavný súd SR sp. zn. III. ÚS 124/2020 - 26. Ak má preto súd predmetom konania napadnutú zmluvnú podmienku podľa čl. 6 smernice, už by nemali byť pochybnosti o potrebnej intenzite záujmu spotrebiteľa na vyhlásení (určení) zmluvnej podmienky za neprijateľnú a že je tento záujem právny a naliehavý. Tento záujem je daný z povahy veci. Zmluvnú podmienku, ktorá bola súdom vyhlásená (určená) za nekalú, treba v zásade chápať tak, že nikdy neexistovala, takže nemôže voči spotrebiteľovi vyvolávať účinky. Určenie nekalej povahy tejto podmienky súdnym rozhodnutím musí v zásade viesť k navráteniu jeho právnej a skutkovej situácie, v ktorej by sa spotrebiteľ nachádzal, ak by uvedená podmienka neexistovala (rozsudok Súdneho dvora, Veľká komora, v spojených veciach C-154/15, C-307/15 a C-308/15, bod 61). Existuje teda možnosť domáhať sa vyhlásenia zmluvnej podmienky z preventívnych dôvodov (bez práva na reštitučné plnenie). Zo súdnej kontroly nie sú vylúčené ani zmluvné klauzuly, ktorých obsahom nie je právo na plnenie a s ktorými by bolo kumulatívne uplatnenie reštitučných práv na plnenie problematické až nemožné.

Ak spotrebiteľ vyvolá individuálny súdny spor o posúdenie zmluvnej podmienky, či nie je neprijateľná, súd ex offio zohľadňuje všetky okolnosti prípadu, aby sa dopracoval k finálnemu záveru, a to nielen z dôvodu

individuálnej ochrany spotrebiteľa, ale v záujme dôležitého spoločenského cieľa. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodujúce, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky (posudzuje sa, či zmluvná podmienka je z objektívneho hľadiska spôsobilá negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa), ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú, t. j. či tak činí počas plnenia záväzkov zo zmluvy alebo až následne. Danosť právneho záujmu na zabezpečení právnej istoty, ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami nie je časovo limitovaná a takýto stav trvá, až kým dodávateľ neukončí používanie neprijateľnej zmluvnej podmienky (C-618/10, bod 52).

Rozsudok o určení konkrétnej zmluvnej podmienky za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti v individuálnej veci predstavuje pre naplnenie právnej istoty spotrebiteľa štandardný prostriedok ochrany. Bez toho, aby boli dotknuté práva z premlčania, takýto rozsudok predstavuje popri právnej istote o povahe zmluvnej podmienky aj základ pre prípadné ďalšie práva spotrebiteľa (napr. právo na reštitučné plnenie, právo na satisfakciu, právo na postúpenie pohľadávky vzniknutej plnením na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky) a má aj celospoločenský význam, pretože pre dodávateľa vzniká povinnosť ukončiť používanie judikovanej neprijateľnej podmienky (§ 53a Občianskeho zákonníka).

18.1. V zásade tak samotný čas uplynutý od uzavretia zmluvy obsahujúcej neprijateľné zmluvné podmienky nemôže byť dôvodom na jej zamietnutie. Zároveň vzhľadom na citovanú judikatúru žalovaný neuviedol dôvody, ktoré by súd mohli viesť k úvahe o zneužití práva a konaní v rozpore s dobrými mravmi.

19. Všeobecné kritériá pre určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok.

SdEÚ spojené veci C – 776/19 až C – 782/19:

84 Z tohto hľadiska treba uviesť, že dodržanie zásady efektivity a dosiahnutie cieľa sledovaného smernicou 93/13, ktorý spočíva v ochrane spotrebiteľa vyvážením asymetrie medzi postavením predajcu alebo dodávateľa a postavením spotrebiteľa, nemožno zabezpečiť, ak by dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním jasnej a zrozumiteľnej povahy zmluvnej podmienky v zmysle článku 4 ods. 2 tejto smernice niesol spotrebiteľ.

SdEÚ č. C-212/20:

77 Súdny dvor totiž rozhodol, že s cieľom zabezpečiť odradzujúci účinok článku 7 smernice 93/13 nemôžu právomoci vnútroštátneho súdu, ktorý konštatuje existenciu nekalej zmluvnej podmienky v zmysle článku 3 ods. 1 tejto smernice, závisieť od skutočného uplatňovania tejto podmienky (uznesenie z 11. júna 2015, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, C-602/13, neuvverejnené, EU:C:2015:397, bod 50).

58 - Z ustálenej judikatúry v tejto súvislosti na jednej strane vyplýva, že dodržanie požiadavky jasnosti a zrozumiteľnosti zmluvnej podmienky, ktorú stanovuje článok 5 smernice 93/13, predstavuje jednu zo skutočností, ktorú treba zohľadniť v rámci posúdenia nekalej povahy tejto podmienky, ktoré má vykonať vnútroštátny súd na základe článku 3 ods. 1 tejto smernice. V rámci tohto posúdenia uvedenému súdu prináleží, aby vzhľadom na všetky okolnosti danej veci zhodnotil v prvom rade možné nedodržanie požiadavky dobrej viery a v druhom rade existenciu prípadnej značnej nerovnováhy ku škode spotrebiteľa v zmysle tohto posledného uvedeného ustanovenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. októbra 2019, Kiss a CIB Bank, C-621/17, EU:C:2019:820, bod 49 - Transparentná povaha zmluvnej podmienky, ktorú vyžaduje článok 5 smernice 93/13, tak predstavuje jednu zo skutočností, ktorú treba zohľadniť v rámci posúdenia nekalej povahy tejto podmienky, ktoré má vykonať vnútroštátny súd na základe článku 3 ods. 1 tejto smernice. V rámci tohto posúdenia uvedenému súdu prináleží, aby vzhľadom na všetky okolnosti danej veci posúdil v prvom rade možné nedodržanie požiadavky dobrej viery a v druhom rade existenciu prípadnej značnej nerovnováhy na úkor spotrebiteľa v zmysle tohto posledného uvedeného ustanovenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. septembra 2017, Andriuc a i., C-186/16, EU:C:2017:703, bod 56).).

19.1. Okrem už vyššie uvedeného tak súd konštatuje, že žalovaný neobhájil transparentnosť zmluvných podmienok, ich odklon od zákona v neprospech spotrebiteľa a to, že by s nimi spotrebiteľ pri individuálnom vyjednávaní súhlasil, resp. že boli vyrovnané inými zmluvnými ustanoveniami v prospech spotrebiteľa.

20. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Podľa R – 10/2022: Podanie žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru v režime zákona č. 258/2001 Z. z. umožňuje zákon o ochrane spotrebiteľa.

20.1. Podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere

§ 4 ods.2 písm.g) – Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

§ 4 ods.2 písm.i) - Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

§ 4 ods.3 - Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

20.2. V prejednávanej veci súd má za to, že zmluva nemala obsahovať dobu jej trvania, ktorá je uvedená ako 36 mesiacov. Zmluva mala uvádzať konečnú splatnosť a to konkrétnym dňom. Uvedenie – 36 mesiacov, bez akejkoľvek konkretizácie od kedy plynú, neumožňuje určiť konečnú splatnosť úveru. Platí to o to viac, že VOP považuje súd za neplatné a len vo VOP bol uvedený deň splatnosti splátky ako 20. deň v mesiaci, o čom zjavne nevedel ani žalobca, keď do výpočtu RPMN ako deň splatnosti splátky uviedol posledný deň v mesiaci. Zmluva tak neobsahuje ani termín splátok. Súd bez potreby skúmania ďalších tvrdených väd tak dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere.

21. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21.1. Žalobca v konaní plne úspešný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% proti neúspešnému žalovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.